

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

ze skargi B. D. i A. D.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 22 lutego 2008 r., sygn. akt I ACa (...)

wydanym w sprawie z powództwa G. W. i J. W. – prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „A(...)” w Ł.

przeciwko B. D. i A. D.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 października 2010 r.,

zażalenia pozwanych (skarżących)

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 31 maja 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie i wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Uzasadnienie

Pozwani B. D. i A. D. wnieśli skargę o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 22 lutego 2008 r. na

podstawie uregulowanej w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. podnosząc, że wyrok został oparty na podrobionych fakturach VAT.

Postanowieniem z dnia 31 maja 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę uznając, że nie jest oparta na ustawowej podstawie, a ponadto, iż została wniesiona po upływie ustawowego terminu. Sąd ten wskazał, że podstawą wydania zaskarżonego wyroku było zobowiązanie wekslowe, nie zaś faktury VAT. Okoliczności przedstawione w skardze były ponadto przedmiotem oceny sądów orzekających w niniejszej sprawie, skarga zatem zmierzała do ponownego rozstrzygnięcia zagadnień stanowiących postawę wyroku Sądu Apelacyjnego. Ponadto, skarga została wniesiona po upływie ustawowego terminu.

Pozwani zaskarżyli powyższe postanowienie zażaleniem, wnosząc o jego uchylenie w całości oraz o nadanie sprawie dalszego biegu i zasądzenie na rzecz pełnomocnika kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. W uzasadnieniu zażalenia podnieśli, że Sąd Apelacyjny nie dokonał oceny istniejącego pomiędzy stronami zobowiązania wekslowego – pełniącego funkcję zabezpieczającą – z punktu widzenia łączącego strony stosunku podstawowego. W opinii skarżących, okoliczności przez nich przedstawione były dotąd nieznane pozwany i sądom orzekającym w niniejszej sprawie. Termin do złożenia skargi o wznowienie postępowania został zachowany, ponieważ o nowych okolicznościach skarżący dowiedzieli się dopiero w dniu 19 lutego 2010 r. z pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego, zaś skargę wnieśli w dniu 23 marca 2010 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania na tej podstawie, że wyrok został oparty na dokumencie podrobionym lub przerobionym albo na skazującym wyroku karnym, następnie uchylonym. Faktury VAT, które zdaniem skarżących były podrobione, nie stanowiły jednak podstawy wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny. Sąd ten prawidłowo wskazał, że wyrok został oparty na dokumentach wekslowych, twierdzenie o podrobieniu dokumentów weksli nie dotyczy. Przedmiotem rozważań w sprawie, której dotyczy skarga, była również kwestia wypełnienia weksli zgodnie z deklaracją wekslową, rozpoznawane były zarzuty odnoszące się do stosunku zobowiązaniowego stanowiącego podstawę wystawienia weksli. Trafnie wskazał Sąd Apelacyjny, że kwestia nieprawidłowego wystawienia korygujących faktur VAT była podniesiona w rozpoznawanej sprawie, nie jest to zatem okoliczność nowa. Okoliczności zaś, z którymi pozwani wiążą podstawę skargi o wznowienie

postępowania, dotyczą jedynie odmowy udzielenia informacji stanowiących tajemnicę skarbową, związaną z popełnieniem bliżej nie sprecyzowanego przestępstwa karno-skarbowego i nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Warunkiem możliwości rozpatrywania skargi o wznowienie postępowania jest spełnienie wymagań określonych w art. 410 § 1 k.p.c. Stwierdzenie braku choćby jednego z nich skutkuje odrzuceniem skargi (zob.: postanowienie SN z dnia 17 września 2003 r., sygn. akt II CO 10/03, nie publ.; postanowienie SN z dnia 6 listopada 2009 r., sygn. akt I CO 17/09, nie publ.). Odrzucenie skargi nie budzi zatem zastrzeżeń.

Odnosząc się do żądania zasądzenia na rzecz pełnomocnika kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu należy zauważyć, że skoro rozpoznawane zażalenie wniesione przez pełnomocnika ustanowionego przez sąd podlega oddaleniu jako bezzasadne, to brak jest uzasadnienia dla przyznania mu od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (zob. postanowienie SN z dnia 20 września 2007 r., sygn. akt II CZ 69/07, OSNC z 2008 r., nr 3, poz. 41).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.